TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2013. gada 18. jūlijā *

LESD 267. panta trešā daļa — Pēdējo instanču tiesu pienākuma lūgt prejudiciālu nolēmumu apmērs — LESD 101. pants — Profesionāls ētikas kodekss, kurā aizliegts piemērot profesijas cieņai neatbilstošus tarifus

Lieta C-136/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 14. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 13. martā, tiesvedībā

Consiglio nazionale dei geologi

pret

Autorità garante della concorrenza e del mercato

un

Autorità garante della concorrenza e del mercato

pret

Consiglio nazionale dei geologi .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*], M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Consiglio nazionale dei geologi* vārdā – *A. Lagonegro*, *avvocatessa*,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *S. Fiorentino*, *avvocato dello Stato*,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

— Francijas valdības vārdā – *G. de Bergues*, kā arī *E. Belliard* un *B. Beaupère-Manokha*, pārstāvji,

— Ungārijas valdības vārdā – *M. Fehér*, kā arī *K. Molnár* un *K. Szíjjártó*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *J.-P. Keppenne*, *L. Malferrari* un *G. Conte*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 101. panta un 267. panta trešās daļas interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Consiglio nazionale dei geologi* (Nacionālā ģeologu padome; turpmāk tekstā – "*CNG*") un *Autorità garante della concorrenza e del mercato* [Konkurences un tirgus uzraudzības iestāde] (turpmāk tekstā – "*Autorità*"), kā arī starp *CNG* un *Autorità* par tās konstatēto aizliegto vienošanos, kas ierobežo konkurenci un kas izpaužas kā *CNG* pieņemts ētikas tiesiskais regulējums saistībā ar ģeologu atlīdzības noteikšanu.

Atbilstošās tiesību normas

3 Saskaņā ar 1963. gada 3. februāra Likuma Nr. 112 par ģeologa kvalifikācijas un profesijas aizsardzību (*legge n. 112 – Disposizioni per la tutela del titolo e della professione di geologo*, 1963. gada 28. februāra *GURI* Nr. 57; turpmāk tekstā – "Likums Nr. 112/1963") 2. pantu minēto profesiju Itālijā var veikt, ja persona ir iekļauta reģistrā, kuru uztur Nacionālā Ģeologu biedrība.

4 Šī likuma 8. pantā ir paredzēts, ka visi minētajā reģistrā iekļautie ģeologi veido biedrību un ievēl *CNG*.

5 Minētā likuma 9. pantā ir noteikts:

"Papildus citās tiesību normās noteiktajām funkcijām [*CNG*] veic šādas funkcijas:

a) uzrauga profesionālā tiesiskā regulējuma un visu pārējo profesiju regulējošo tiesību normu ievērošanu;

b) uztur reģistru un īpašo sarakstu un veic reģistrāciju un svītrošanu;

c) aizsargā profesionālo kvalifikāciju un veic pasākumus nelegālu profesionālo darbību apkarošanai;

d) veic disciplinārus pasākumus;

e) pēc lūguma nosaka atlīdzību;

f) apsaimnieko Nacionālajai [Ģeologu] biedrībai piederošus īpašumus un katru gadu sagatavo budžeta projektu un gada pārskatu;

g) ciktāl noteikti nepieciešams Nacionālās [Ģeologu] biedrības darbības izdevumu segšanai, ar lēmumu, kuru apstiprina tieslietu ministrs, nosaka ikgadējo iemaksu apmēru, kuras maksā reģistrā vai īpašā sarakstā reģistrētās personas, kā arī nodevas par reģistrāciju reģistrā vai sarakstā un nodevas par sertifikātu un viedokļu par atlīdzības noteikšanu izsniegšanu."

6 Saskaņā ar 1966. gada 25. jūlija Likuma Nr. 616 par noteikumiem, ar kuriem tiek piemērots 1963. gada 3. februāra Likums Nr. 112 par ģeologa kvalifikācijas un profesijas aizsardzību (*legge n. 616 – Norme integrative per l'applicazione della L. 3 febbraio 1963, n. 112, contenente norme per la tutela del titolo e della professione di geologo*, 1966. gada 13. augusta *GURI* Nr. 201), 14. panta 1. punktu:

"Reģistrā vai īpašajā sarakstā iekļautai personai, kas rīkojas neatbilstoši profesijas cieņai vai prestižam, atkarībā no pārkāpuma smaguma var uzlikt šādu disciplinārsodu:

1) rājienu;

2) atstādināšanu no profesionālas darbības uz laiku līdz vienam gadam;

3) svītrošanu.

[..]"

7 2006. gada 4. jūlija Dekrētlikuma Nr. 223 par steidzamiem noteikumiem attiecībā uz ekonomisko un sociālo uzplaukumu, publisko izdevumu ierobežošanu un racionalizāciju un iejaukšanos attiecībā uz ieņēmumiem un cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (*decreto-legge n. 223 – Disposizioni urgenti per il rilancio economico e sociale, per il contenimento e la razionalizzazione della spesa pubblica, nonchè interventi in materia di entrate e di contrasto all'evasione fiscale*, 2006. gada 4. jūlija *GURI* Nr. 153), kas pēc tam, kad tajā tika veikti grozījumi, ar 2006. gada 4. augusta Likumu Nr. 248 ieguva likuma spēku (turpmāk tekstā – "Dekrētlikums Nr. 223/2006"), 2. pantā ir paredzēts:

"1. Saskaņā ar Kopienu brīvas konkurences principu un personu brīvas pārvietošanās un pakalpojumu sniegšanas brīvības principiem un lai nodrošinātu lietotājiem reālu izvēles iespēju savu tiesību izmantošanā un iespēju salīdzināt tirgū piedāvātos pakalpojumus, sākot no datuma, kurā stājas spēkā šis dekrētlikums, tiek atcelti normatīvie un administratīvie noteikumi, kas paredzēti attiecībā uz brīvajām profesijām un intelektuālo darbību:

a) obligāti fiksētie vai minimālie tarifi vai aizliegums vienoties par darba samaksu atkarībā no iecerēto mērķu īstenošanas;

[..]

3. Ētikas un līgumiskās normas, kā arī uzvedības kodeksi, kuros ietverti 1. punktā esošie noteikumi, jāpielāgo vēlākais līdz 2007. gada 1. janvārim, tajā skaitā veicot pasākumus, kuru mērķis ir profesionālo pakalpojumu kvalitāte. Ja noteikumi netiek pielāgoti, sākot ar šo pašu datumu 1. panta noteikumiem pretējas normas katrā ziņā nav spēkā."

8 Saskaņā ar Civilkodeksa 2233. pantu par speciālistiem:

"Atlīdzību, ja puses par to nav vienojušās un tā nevar tikt noteikta saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem vai paražām, nosaka tiesa pēc profesionālās asociācijas, kuras biedrs ir speciālists, viedokļa uzklausīšanas.

Katrā ziņā darba samaksa ir jāpielāgo darba nozīmībai un profesijas cieņai.

[..]"

9 Ētikas kodeksa par ģeologa profesijas īstenošanu Itālijā, kuru *CNG* apstiprināja 2006. gada 19. decembrī un pēdējo reizi grozīja 2010. gada 24. martā (turpmāk tekstā – "Ētikas kodekss"), 17.–19. pantā ir noteikts:"17. pants – Tarifu parametri

Nosakot profesionālo atlīdzību, ģeologam ir jāievēro Dekrētlikuma Nr. 223/2006 noteikumi, Civillikuma 2233. panta otrajā daļā paredzētais atbilstības princips un katrā ziņā visas spēkā esošās šo jomu reglamentējošās tiesību normas. Profesionālais tarifs, kas ir apstiprināts ar 1971. gada 18. novembra ministra dekrētu ar vēlākiem grozījumiem, un tarifs publisko iepirkumu jomā, kas ir apstiprināts ar 2001. gada 4. aprīļa ministra dekrētu, ciktāl tas attiecas uz ģeologiem, ir likumīgs un objektīvs tehniski profesionāls elements, kuru var izmantot, pusēm apspriežot, nosakot un vienojoties par atlīdzību.18. pants – Atlīdzības noteikšana

Saskaņā ar spēkā esošo regulējumu, lai nodrošinātu pakalpojumu kvalitāti, ģeologam, kas profesionālo darbību veic dažādās formās – individuāli, sabiedrībā vai sadarbībā –, atlīdzība vienmēr ir jāpielāgo darba nozīmībai un sarežģītībai, profesijas cieņai, tehniskajām zināšanām un darba daudzumam.

Biedrība, ņemot vērā profesionālās konkurences principus, uzrauga [šo noteikumu] ievērošanu. 19. pants – Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra

Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūrās, kurās valsts pārvalde atbilstoši likumam par kompensācijas parametru neizmanto profesionālo tarifu, ģeologam tomēr ir jāpielāgo savs piedāvājums darba apmēram un sarežģītībai, profesijas cieņai, vajadzīgajām tehniskajām zināšanām un darba daudzumam."

Pamattiesvedība un prejudiciālie jautājumi

10 Ar 2010. gada 23. jūnija lēmumu, kas ir pieņemts, pamatojoties uz izmeklēšanas rezultātiem (turpmāk tekstā – "*Autorità* lēmums"), *Autorità* konstatēja, ka Nacionālā Ģeologu biedrība ir pārkāpusi LESD 101. pantu, aicinot tās biedrus vienādot saimniecisko darbību, piemērojot profesionālo tarifu. Konkrēti, *Autorità* uzskatīja, ka Ētikas kodekss esot uzņēmumu apvienības lēmums, ar kuru tiek ierobežota konkurence, pārkāpjot LESD 101. pantu.

11 *Autorità* uzskata, ka saskaņā ar minētā kodeksa 17. pantu profesionālā tarifa kvalificēšana par likumīgu atsauces elementu atlīdzības noteikšanai mudinot ģeologus noteikt savu atlīdzību atbilstoši šim tarifam. Formālā atsauce šajā 17. pantā uz Dekrētlikumu Nr. 223/2006, ar kuru ir atcelti noteiktie un minimālie tarifi, nevarot norādīt ģeologiem uz iespēju noteikt profesionālo atlīdzību, pamatojoties uz brīvu vienošanos starp pusēm.

12 Turklāt Ētikas kodeksa 18. un 19. pantā paredzētais pienākums noteikt atlīdzību, ievērojot vispārējās kārtības noteikumus, piemēram, profesijas prestižu un cieņu, bez kritērijiem, kas palīdz raksturot šos noteikumus ar īpašu atsauci uz profesionālo pakalpojumu tarifu noteikšanu, arī mudinot profesionālo tarifu uzskatīt par obligātu, tādējādi neļaujot īstenot neatkarīgu rīcību tirgū. Turklāt šo tēzi apstiprinot apstāklis, ka šī paša kodeksa 17. pantā ir atsauce uz Civilkodeksa 2233. pantu, kurā ir atsauce uz profesionālo cieņu.

13 *CNG* apstrīdēja *Autorità* lēmumu *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* [Lacio Reģionālā administratīvā tiesa].

14 Ar 2011. gada 25. februāra spriedumu šī tiesa noraidīja *CNG* prasību. Konkrētāk, tā piekrita *Autorità* viedoklim, saskaņā ar kuru norāde uz profesionālo tarifu kā likumīgu atsauces elementu, nosakot atlīdzību, mudinot ģeologus panākt atbilstību šim tarifam, kas radot konkurences ierobežojumu. Vienlaicīgi minētā tiesa uzskatīja, ka *Autorità* nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus, kas apstiprinātu

tēzi, ka atsauce uz profesijas cieņu kā vienu no elementiem, kas ir jāņem vērā, nosakot ģeologu atlīdzību, radot profesionālā tarifa obligāto raksturu. Tomēr tā uzskatīja, ka ar šo kļūdu nepietiek, lai atceltu *Autorità* lēmumu.

15 *CNG* pārsūdzēja *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* spriedumu *Consiglio di Stato* [Valsts padomē]. Arī *Autorità* pārsūdzēja šo spriedumu, ciktāl tajā tika noteikts, ka *Autorità* lēmuma pamatojums ir daļēji kļūdains.

16 Tiesvedības laikā iesniedzējtiesā *CNG* piedāvāja Tiesai uzdot vairākus prejudiciālus jautājumus par valsts tiesību normu – gan normatīvu, gan administratīvu, kā arī Ētikas kodeksā iekļauto – atbilstību Savienības tiesībām konkurences jomā.

17 Pat ja iesniedzējtiesa uzskata, ka lielākā daļa no *CNG* piedāvāto jautājumu principā ir nozīmīgi pamatlietas atrisināšanai, tā tomēr konstatē, ka tie ir neprecīzi formulēti. Turklāt minētā tiesa uzskata, ka atsevišķi minētie jautājumi acīmredzami nav noderīgi pamatlietā, tostarp tie, kas attiecas uz Padomes 1985. gada 25. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2137/85 par Eiropas Ekonomisko interešu grupām (EEIG) (OV L 199, 1. lpp.).

18 Tādējādi iesniedzējtiesa uzdod Tiesai jautājumus par LESD 267. panta trešās daļas piemērojamību saistībā ar tās pilnvarām izvēlēties un pārformulēt jautājumus, kurus kāds no lietas dalībniekiem ir ierosinājis pamattiesvedībā, un tās iespējamo pienākumu veikt šādu izvēli un pārformulējumu.

19 Attiecībā uz jautājumiem par Savienības tiesisko regulējumu konkurences jomā iesniedzējtiesa pārformulē *CNG* iesniegtos priekšlikumus.

20 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“I.

1) Vai valsts procesuālo tiesību normas, kurās ir paredzēta tādu procesuālo ierobežojumu sistēma kā prasības celšanas termiņi, pamatojuma specifiskums, aizliegums grozīt prasījumus tiesvedības laikā un tiesas aizliegums grozīt lietas dalībnieka prasījumus, liedz piemērot LESD 267. panta trešo daļu saistībā ar pēdējās instances tiesas pienākumu uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu par Kopienu tiesību interpretāciju, kuru ir iesniedzis kāds no lietas dalībniekiem?

2) Vai valsts tiesas kompetence atlasīt jautājumus atkarībā no to svarīguma un no vērtējuma par Kopienu tiesību normas skaidrību liedz piemērot LESD 267. panta trešo daļu saistībā ar pēdējās instances tiesas pienākumu uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu par Kopienu tiesību interpretāciju, kuru ir iesniedzis kāds no lietas dalībniekiem?

3) Vai LESD 267. panta trešā daļa, ja to interpretē tādējādi, ka tā uzliek valsts pēdējās instances tiesai beznosacījuma pienākumu uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu par Kopienu tiesību interpretāciju, kuru ir iesniedzis kāds no lietas dalībniekiem, atbilst saprātīga tiesvedības termiņa principam, kas ir paredzēts arī Kopienu tiesībās?

4) Vai, esot šiem faktiskajiem un juridiskajiem nosacījumiem, valsts tiesas pieļauts LESD 267. panta trešās daļas pārkāpums rada “acīmredzamu Kopienu tiesību pārkāpumu” un vai šim jēdzienam var būt atšķirīga piemērojamība saistībā ar speciālo prasību pret valsti 1988. gada 13. aprīļa Likumā Nr. 117 par zaudējumu atlīdzināšanu, kas nodarīti, īstenojot tiesvedību [..]?

II. Gadījumā, ja [..] Tiesa atbalstītu tēzi par "plašo filtru" [..], kas liedz piemērot valsts procesuālo tiesību normas par prasības pamatojuma specifiskumu, Kopienu tiesību prejudiciālais jautājums [..] Tiesai ir jāiesniedz tieši tādā formulējumā, kādā to ir izteikusi apelācijas sūdzības iesniedzēja [pamattiesvedībā] un kas ir norādīts [turpinājumā]:

"1) [..] Tiesai tiek iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par LESD 101. panta [..] interpretāciju saistībā ar šajā lietā turpinājumā norādītiem normatīviem aktiem un ētikas tiesisko regulējumu, kuri reglamentē ģeologa profesiju un [*CNG*] institucionālo kompetenci un darbības normas, lai pārbaudītu to likumību un atbilstību Eiropas tiesiskajam regulējumam (proti, LESD 101. pantam) konkurences jomā. [..]

[pārstāstīts Likuma Nr. 112/1963 9. pants]

[pārstāstīts 1966. gada 25. jūlija Likuma Nr. 616 par noteikumiem, ar kuriem tiek piemērots 1963. gada 3. februāra Likums Nr. 112 par ģeologa kvalifikācijas un profesijas aizsardzību, 14. panta 1. punkts un 17. pants]

[pārstāstīts Ētikas kodeksa 6. un 7. pants]

[pārstāstīts Ētikas kodeksa 17. pants]. Konkrētāk, attiecībā uz šo punktu [..] Tiesai tiek lūgts lemt par jautājumu, vai norāde Dekrētlikumā Nr. 223/2006 kā uz piemērojamu vispārīgi saistošu likuma normu, kurā ir ietverta numurēta hronoloģiska sistēma, kas ir vienīgā vēsturiskā un likumiskā sistēma gan valsts, gan Kopienu mērogā, kas noteikti nemaz neietekmē tiesību normas atpazīstamību un tās vispārīgi saistošo spēku, atbilst LESD 101. pantam.

[pārstāstīts Ētikas kodeksa 18. un 19. pants]

Uzskatot, ka:

— [..] Regulu [..] Nr. 2137/85 [..], kurā ar mērķi "[..] atvieglināt vai izvērst tās dalībnieku saimniecisko darbību" preambulas sestajā apsvērumā ir paredzēts, ka šī regula "neierobežo tādu normatīvo aktu un/vai ētikas kodeksu piemērošanu valstī, kuri attiecas uz uzņēmējdarbības un profesionālās darbības nosacījumiem";

— [pārstāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.) preambulas 43. apsvērums];

— [pārstāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.) preambulas 115. apsvērums];

Visbeidzot [..] Tiesai tiek lūgts lemt par minētās nošķiršanas starp profesionālu uzņēmumu un komercuzņēmumu, kā arī starp profesionālo konkurenci un komerciālu konkurenci atbilstību Līguma 101. pantam juridiskajā un profesionālo apvienību organizācijas ziņā.

2) a) Vai LESD 101. pants vai kāda cita Savienības tiesību norma aizliedz vai neļauj atsaukties uz speciālista (šajā gadījumā – ģeologa) cieņu un prestižu kā profesionālās atlīdzības noteikšanas elementiem?

b) Vai LESD 101. panta vai kādas citas Savienības tiesību normas izpratnē atsauces uz profesijas cieņas un prestiža elementiem iedarbība ierobežo profesionālo konkurenci?

c) Vai LESD 101. pantā vai kādā citā Savienības tiesību normā ir paredzēts, ka nosacījumi par cieņu un prestižu kā speciālista atlīdzības noteikšanas elementi saistībā ar tarifiem, ar kuriem ir tieši paredzēta atkāpe no minimālajiem tarifiem, ņemot vērā tiešu un formālu atsauci [Ētikas kodeksa] 17. pantā uz normatīvu regulējumu, kurā šāda atkāpe ir pieļauta (Dekrētlikums Nr. 223/2006 [..]), ir uzskatāmi par aicinājumu uz konkurenci ierobežojošām darbībām?

d) Vai LESD 101. pants vai kāda cita Savienības tiesību norma aizliedz atsaukties uz profesionālo tarifu, kas ģeologiem ir paredzēts valsts regulējumā, proti, tieslietu ministra un ražošanas darbību ministra kopīgajā dekrētā, no kura minimuma, kā jau minēts, tiek pieļauta atkāpe no Ētikas kodeksa 17. panta [..], kā uz vienkāršu tehnisku un profesionālu faktoru atlīdzības noteikšanā?

e) Vai LESD 101. pants vai kāda cita Savienības tiesību norma aizliedz jebkādu saistību starp pakalpojumu apmēru, cieņas un prestiža nosacījumiem, kā tie ir definēti arī [Ētikas kodeksa] 6. un 7. pantā, no vienas puses, ar profesionālo atlīdzību, kā ir paredzēts Civillikuma 2233. panta [otrajā daļā], saskaņā ar kuru "[profesionāļa] darba samaksa vienmēr ir jāsamēro ar darba apmēru un profesijas cieņu", no otras puses?

f) Vai tātad saskaņā ar LESD 101. pantu atsauce uz Civillikuma 2233. panta [otro daļu] ir uzskatāma par likumīgu, nevis tādu, kuras iedarbība ierobežo konkurenci?

g) Vai LESD 101. pantā vai kādā citā Savienības tiesību normā konkurences regulēšanas jomā ir paredzēts, ka profesionāla asociācija (šajā gadījumā – ģeologu), kā tā ir reglamentēta speciālajos valsts normatīvajos aktos, kas pieņemti institucionālu mērķu īstenošanai, juridiski ir pielīdzināma aizliegtai vienošanās darbībai komercuzņēmumu starpā un koncentrācijām, kuras veido pret konkurenci vērstas aizliegtās vienošanās?

h) Vai LESD 101. pantā vai kādā citā Savienības tiesību normā ir atļauts pielīdzināt likumā noteiktu obligātu apvienības biedra naudu, kas ir paredzēta institucionālu funkciju un mērķu īstenošanai, preču un pakalpojumu pārdošanai un saimnieciskai peļņai, ko komercuzņēmumu apvienības gūst no darbībām, kas vērstas pret konkurenci?

i) Vai LESD 101. pants vai kāda cita Savienības tiesību norma konkrētajā gadījumā pamato soda piemērošanu?

j) Vai LESD 101. pants vai kāda cita Savienības tiesību norma ļauj paredzēt obligātu likumā noteiktu apvienības biedra naudu, pielīdzinot šo naudu peļņai un ieņēmumiem no saimnieciskas un komerciālas vienošanās, kas vērsta pret konkurenci?"

III. 1) Pakārtoti gadījumā, ja Tiesa atbildētu uz jautājumiem par LESD 267. panta trešās daļas interpretāciju tādējādi, ka valsts procesuālo tiesību normas nav būtiskas un ka pastāv valsts tiesas pienākums iesaistīties, un uz apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegto prejudiciālo jautājumu atbildētu tādējādi, ka lietas dalībnieka jautājums ir pārāk vispārīgs, prejudiciālais jautājums ir – vai Kopienu tiesību akti konkurences un profesiju jomā un, precīzāk, apelācijas sūdzības iesniedzējas jautājumā minētās Kopienu tiesību normas liedz pieņemt profesionālās ētikas kodeksus, kuros atlīdzība ir piesaistīta profesijas prestižam un cieņai, paveiktā darba kvalitātei un apmēram, kā rezultātā par tādas atlīdzības noteikšanu, kas ir mazāka par minimālajiem tarifiem (un attiecīgi vairāk konkurētspējīga), var tikt uzlikts disciplinārsods par ētikas normu neievērošanu?

2) Pakārtoti gadījumā, ja Tiesa atbildētu uz jautājumiem par LESD 267. panta trešās daļas interpretāciju tādējādi, ka valsts procesuālo tiesību normas nav būtiskas un ka pastāv valsts tiesas pienākums iesaistīties, un uz apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegto prejudiciālo

jautājumu atbildētu tādējādi, ka lietas dalībnieka jautājums ir pārāk vispārīgs, prejudiciālais jautājums ir – vai Kopienu konkurences tiesības un, precīzāk, tiesisko regulējumu, ar kuru ir aizliegtas ierobežojošas vienošanās, var interpretēt tādējādi, ka profesionālo apvienību pieņemtie ētikas noteikumi var veidot aizliegtu vienošanos, ja šie noteikumi, minot profesijas prestižu un cieņu, kā arī paveiktā darba kvalitāti un apmēru kā kritērijus profesionāļa atlīdzības aprēķināšanai, padara neiespējamu atkāpi no minimāliem tarifiem un tādējādi minētās atkāpes neiespējamības dēļ arī ierobežo konkurenci?

3) Pakārtoti gadījumā, ja Tiesa atbildētu uz jautājumiem par LESD 267. panta trešās daļas interpretāciju tādējādi, ka valsts procesuālo tiesību normas nav būtiskas un ka pastāv valsts tiesas pienākums iesaistīties, un uz apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegto prejudiciālo jautājumu atbildētu tādējādi, ka lietas dalībnieka jautājums ir pārāk vispārīgs, prejudiciālais jautājums ir – vai gadījumā, ja valsts tiesībās ir paredzēti stingrāki konkurences aizsardzības noteikumi nekā Kopienu tiesībās, it īpaši paredzot, ka no minimālajiem profesionālajiem tarifiem var atkāpties, kaut gan Kopienu tiesībās joprojām ar atsevišķiem nosacījumiem, šķiet, tiek pieļauts aizliegums atkāpties no minimāliem tarifiem, un tādējādi gadījumā, kad profesionālās apvienības rīcība, nosakot aizliegumu atkāpties no minimāliem tarifiem, saskaņā ar valsts tiesībām ir konkurenci ierobežojoša vienošanās, bet saskaņā ar Kopienu tiesībām tāda varētu nebūt, Kopienu konkurences tiesības un it īpaši Kopienu tiesiskais regulējums par konkurenci ierobežojošu vienošanos noslēgšanu liedz šādos apstākļos uzskatīt zināmu rīcību par sodāmu kā aizliegtu vienošanos saskaņā ar valsts tiesībām, nevis arī saskaņā ar Kopienu tiesisko regulējumu vienmēr, kad valsts noteikumi konkurences aizsardzības jomā ir stingrāki par Kopienu noteikumiem?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par jautājumiem saistībā ar LESD 267. panta trešo daļu

21 Ar saviem jautājumiem saistībā ar LESD 267. panta trešo daļu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noteikt savu pilnvaru izvēlēties un pārformulēt jautājumus, kurus kāds no lietas dalībniekiem ir ierosinājis pamattiesvedībā, un tās iespējamo pienākumu veikt šādu izvēli un pārformulējumu, apmēru.

22 Šādā kontekstā tā konkrēti jautā Tiesai, vai minētajai tiesību normai ir pretrunā valsts noteikumu piemērošana, no kuriem izrietētu, ka valsts tiesa nevar pildīt savas pilnvaras uzdot prejudiciālu jautājumu vai tai ir jāpārņem lietas dalībnieku uzdotie jautājumi.

23 Turklāt gadījumā, ja LESD 267. panta trešā daļa būtu jāinterpretē tādējādi, ka ar to valsts pēdējās instances tiesai ir noteikts beznosacījuma pienākums uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju, kuru ir iesniedzis kāds no lietas dalībniekiem, iesniedzējtiesa uzdod jautājumu Tiesai par iespējamām sekām, kādas Savienības tiesībās noteiktās saprātīgas tiesvedības termiņa prasības rada pēdējās instances tiesai saskaņā ar minēto tiesību normu.

24 Turklāt *Consiglio di Stato* uzdod jautājumu par apstākļiem, kādos LESD 267. panta trešajā daļā paredzētā pienākuma uzdot prejudiciālu jautājumu neievērošana var radīt acīmredzamu Savienības tiesību pārkāpumu kā priekšnoteikumu tam, lai rastos valsts ārpuslīgumiskā atbildība par minēto tiesību neievērošanu.

25 Šajā saistībā vispirms ir jāatgādina, ka, ciktāl nepastāv nekādas valsts tiesas nolēmuma pārsūdzēšanas iespējas, tai principā ir pienākums vērsties Tiesā LESD 267. panta trešās daļas izpratnē, ja tai ir jāizskata jautājums par LESD interpretāciju (skat. 1997. gada 4. novembra spriedumu lietā C-337/95 *Parfums Christian Dior*, *Recueil*, I-6013. lpp., 26. punkts).

26 No LESD 267. panta otrās un trešās daļas savstarpējās saiknes izriet, ka tiesām, kas minētas trešajā daļā, ir tādas pašas tiesības lemt par to, vai sprieduma pieņemšanai ir nepieciešams lēmums par kādu Savienības tiesību jautājumu, kā jebkurai citai valsts tiesai. Šīm tiesām tāpēc nav pienākuma vērsties Tiesā, lai noskaidrotu jautājumu, kas ierosināts saistībā ar Savienības tiesību interpretāciju, ja šis jautājums nav būtisks, t.i., ja atbilde uz šo jautājumu, lai kāda tā arī būtu, nekādi nevarētu ietekmēt lietas atrisinājumu (1982. gada 6. oktobra spriedums lietā 283/81 *Cilfit* u.c., *Recueil*, 3415. lpp., 10. punkts).

27 Turpretī, ja tās konstatē, ka iesniegtās lietas atrisināšanai ir nepieciešams atsaukties uz Savienības tiesībām, LESD 267. pants tām principā nosaka pienākumu vērsties Tiesā ar jebkuru radušos interpretācijas jautājumu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Cilfit* u.c., 11.–20. punkts).

28 Tiesa jau ir nospriedusi, ka sistēma, kas tika radīta ar LESD 267. pantu, lai nodrošinātu Savienības tiesību vienveidīgu piemērošanu dalībvalstīs, ievieš tiešu sadarbību starp Tiesu un valsts tiesām, paredzot procedūru, kas nav atkarīga no jebkādas lietas dalībnieku iniciatīvas (2008. gada 16. decembra spriedums lietā C-210/06 *Cartesio*, Krājums, I-9641. lpp., 90. punkts, un 2011. gada 21. jūlija spriedums lietā C-104/10 *Kelly*, Krājums, I-6813. lpp., 62. punkts).

29 Tiesai uzdodamos jautājumus nosaka un formulē tikai valsts tiesa, un lietas dalībnieki nevar mainīt to saturu (skat. 2011. gada 14. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-42/10, C-45/10 un C-57/10 *Vlaamse Dierenartsenvereniging* un *Janssens*, Krājums, I-2975. lpp., 43. punkts, kā arī 2011. gada 21. decembra spriedumu lietā C-316/10 *Danske Svineproducenter*, Krājums, I-13721. lpp., 32. punkts).

30 Kaut arī minētā tiesa var izvēlēties aicināt lietas, ko tā izskata, dalībniekus ieteikt iespējamos formulējumus prejudiciālajiem jautājumiem, tomēr galīgais lēmums attiecībā uz šo jautājumu formu un saturu ir jāpieņem tai vienai pašai (iepriekš minētais spriedums lietā *Kelly*, 65. punkts).

31 No iepriekš minētā izriet, ka tikai iesniedzējtiesa var noteikt un formulēt prejudiciālos jautājumus par Savienības tiesību interpretāciju, kas ir nepieciešami pamatlietas izskatīšanai.

32 Attiecībā uz valsts procesuālajiem noteikumiem, uz kuriem atsaucas iesniedzējtiesa, tomēr neizskaidrojot to konkrētu piemērojamību, katrā ziņā pietiek atgādināt, ka šādi noteikumu nevar apdraudēt valsts tiesas kā iesniedzējtiesas saskaņā ar LESD 267. pantu pilnvaras un pienākumus (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Cartesio*, 93., 94. un 98. punkts).

33 Turklāt ir jāuzsver, ka valsts tiesai, kurai ir pienākums savas kompetences ietvaros piemērot Savienības tiesību normas, ir pienākums nodrošināt šo normu pilnīgu efektivitāti, pēc savas iniciatīvas vajadzības gadījumā nepiemērojot tām pretrunā esošas – tostarp procesuālas – valsts tiesību normas, bez pienākuma sagaidīt, kad tās tiks atceltas likumdošanas procesā vai izmantojot kādu citu konstitūcijā paredzētu metodi (šajā ziņā skat. 2010. gada 5. oktobra spriedumu lietā C-173/09 *Elchinov*, Krājums, I-8889. lpp., 31. punkts).

34 Turklāt attiecībā uz saprātīga tiesvedības termiņa prasības iespējamām sekām, uz kurām arī atsaucas iesniedzējtiesa, ir jānorāda, ka minētās tiesas jautājums tika formulēts tikai gadījumā, ja LESD 267. pants būtu jāinterpretē tādējādi, ka ar minēto tiesību normu valsts pēdējās instances tiesai ir noteikts beznosacījuma pienākums uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju, kuru ir iesniedzis kāds no lietas dalībniekiem. Šādos apstākļos, kā arī ņemot vērā to, kas izriet no šī sprieduma 25.–33. punkta, uz minēto jautājumu nav jāatbild.

35 Visbeidzot, kas attiecas uz acīmredzamu Savienības tiesību pārkāpumu kā priekšnoteikumu tam, lai rastos valsts ārpuslīgumiskā atbildība par minēto tiesību neievērošanu, jānorāda, ka šim jautājumam pamatlietas ietvaros acīmredzami nav nozīmes un tas ir hipotētisks. No iesniedzējtiesas lēmuma neizriet, ka pamatlieta attiektos uz minēto atbildību, un pat ne tas, ka kāds no pamatlietas dalībniekiem atsauktos uz šo jautājumu kā uz procesuālu jautājumu.

36 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz jautājumiem par LESD 267. panta trešo daļu ir jāatbild, ka šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai iesniedzējtiesa var noteikt un formulēt prejudiciālus jautājumus par Savienības tiesību interpretāciju, kurus tā uzskata par būtiskiem pamatlietas atrisināšanai. Valsts noteikumi, kas varētu apdraudēt šīs pilnvaras, ir jāatstāj bez piemērošanas.

Par jautājumiem saistībā ar Savienības tiesisko regulējumu konkurences jomā

37 Ņemot vērā, ka šajā gadījumā iesniedzējtiesa tiešām ir pārformulējusi *CNG* ierosinātos jautājumus, jautājumi ir jāizskata pārformulētajā veidā.

38 Būtībā minētā tiesa vēlas noteikt, vai LESD 101. pantam ir pretrunā tas, ka profesionāla apvienība, kāda ir Nacionālā Ģeologu biedrība Itālijā, pieņem ētikas noteikumus, kuros kā kritēriji atlīdzības noteikšanai ir noteikti ne tikai pakalpojumu sniegšanas kvalitāte un apmērs, bet arī profesijas cieņa, tā rezultātā atlīdzības noteikšana zem noteikta līmeņa – situācija, kas ir pielīdzināma minimālo tarifu noteikšanas gadījumam, – varētu tikt sodīta, pamatojoties uz minēto noteikumu neievērošanu.

39 Turklāt tā vaicā Tiesai, vai valsts tiesībās var tikt paredzēta stingrāka konkurences aizsardzība nekā Savienības tiesiskajā regulējumā. Šajā ziņā ir jānorāda, ka šī jautājuma nozīmība pamatlietas izskatīšanā neizriet no iesniedzējtiesas lēmuma. Faktiski tajā nav elementu, kas ļautu noteikt atbildes lietderību šajā saistībā pamatlietas izskatīšanā. Tomēr šāds skaidrojums būtu nepieciešams, jo no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izrietētu, ka šī lieta attiecas uz *Autorità*, kura ir piemērojusi LESD 101. pantu, nevis valsts noteikumus konkurenci ierobežojošu vienošanos jomā, lēmuma likumību. Tādējādi šis jautājums ir jāatzīst par nepieņemamu.

40 Tas pats attiecas uz jautājumiem par Regulas Nr. 2137/85 un Direktīvu 2005/36 un 2006/123 interpretāciju.

41 Attiecībā uz šī sprieduma 38. punktā norādīto jautājumu ir jāpārbauda, cik lielā mērā profesionāla organizācija, kāda ir Nacionālā Ģeologu biedrība Itālijā, ir jāuzskata par uzņēmumu apvienību LESD 101. panta 1. punkta izpratnē, ja tā pieņem tādus noteikumus, kādi ir paredzēti Ētikas kodeksā.

42 Veicot šo izvērtējumu, ir jāpārbauda, vai, pieņemot noteikumus, kādi ir aplūkoti pamatlietā, profesionāla apvienība ir jāuzskata par uzņēmumu apvienību vai, gluži pretēji, par valsts iestādi, ņemot vērā, ka tās darbības ir saistītas ar valsts varas pilnvaru īstenošanu (skat. 2002. gada 19. februāra spriedumu lietā C-309/99 *Wouters* u.c., *Recueil*, I-1577. lpp., 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Attiecībā uz *CNG* darbību raksturu no Likuma Nr. 112/1963 8. un 9. panta izriet, ka visi šajā tiesību aktā paredzētajā reģistrā iekļautie ģeologi veido biedrību un ievēl *CNG*, kura pienākumos ietilpst uzraudzīt profesionālā regulējuma un jebkādu citu ar profesiju saistītu noteikumu ievērošanu un veikt disciplinārus pasākumus.

44 Jānorāda, ka, pieņemot tādu dokumentu kā Ētikas kodeksu, profesionāla organizācija, kāda ir Nacionālā Ģeologu biedrība, neīsteno ne sociālu misiju, pamatojoties uz solidaritātes principu, ne tipiskas valsts varas pilnvaras. Tā rīkojas kā profesiju regulējoša organizācija, kuras darbībā turklāt ietilpst saimnieciskās darbības veikšana (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Wouters* u.c., 58. punkts).

45 Ņemot vērā šos apsvērumus, tādējādi ir jākonstatē, ka tāda profesionālā organizācija, kāda ir Valsts Ģeologu biedrība, izstrādājot tādus Ētikas kodeksa noteikumus, kādi ir aplūkoti pamatlietā, rīkojas kā uzņēmumu apvienība LESD 101. panta 1. punkta izpratnē.

46 Attiecībā uz jautājumu, vai pamatlietā aplūkotie Ētikas kodeksa noteikumi ir uzskatāmi par lēmumu LESD 101. panta izpratnē, ir jāatgādina, ka pat cenas ieteikšana, neatkarīgi no tās precīza juridiskā statusa, var tikt uzskatīta par šādu lēmumu (1987. gada 27. janvāra spriedums lietā 45/85 *Verband der Sachversicherer*/Komisija, *Recueil*, 405. lpp., 32. punkts).

47 Šajā gadījumā Ētikas kodeksa saistošais raksturs ģeologiem, kā arī iespēja tiem noteikt sodu minētā kodeksa neievērošanas gadījumā liek tajos izklāstītos noteikumus uzskatīt par lēmumu LESD 101. panta izpratnē.

48 Lai uz aizliegtu vienošanos vai ļaunprātīgu rīcību attiektos Savienības konkurences noteikumi, tai jāspēj iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm (skat. 2006. gada 13. jūlija spriedumu apvienotajās lietās no C-295/04 līdz C-298/04 *Manfredi* u.c., Krājums, I-6619. lpp., 40. punkts).

49 Šajā nolūkā lēmumam, nolīgumam vai praksei, pamatojoties uz faktisko un tiesisko apstākļu kopumu, jāspēj ar pietiekamu iespējamības pakāpi paredzēt, ka tie tieši vai netieši, faktiski vai potenciāli var ietekmēt tirdzniecības plūsmas dalībvalstu starpā tādējādi, ka tas var negatīvi ietekmēt vienotā, starp dalībvalstīm izveidotā tirgus mērķu īstenošanu (skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Manfredi* u.c., 42. punkts).

50 Pašas aizliegtās vienošanās, kas attiecas uz visu dalībvalsts teritoriju, sekas izpaužas kā tirgus sadalīšanas valsts mērogā pastiprināšana, šādi kavējot Līgumā vēlamo ekonomisko savstarpējo mijiedarbību (skat. 1998. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-35/96 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-3851. lpp., 48. punkts, un iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Manfredi* u.c., 45. punkts).

51 Šādas sekas var būt pamatlietā aplūkotajam uzņēmumu apvienības lēmumam, jo Itālijas tiesībās ir paredzēts, ka visā Itālijas Republikā ģeologiem ir obligāti jāpieder profesionālai apvienībai, kas nozīmē, ka tiem ir jāievēro ētikas noteikumi un tiem rodas disciplināra atbildība šo noteikumu neievērošanas gadījumā.

52 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, jākonstatē, ka ētikas noteikumi, ar kuriem kā kritēriji speciālista atlīdzības noteikšanai ir noteikta profesijas cieņa, kā arī pakalpojumu sniegšanas kvalitāte un apmērs, var ierobežot konkurenci iekšējā tirgū.

53 Tomēr ir jānorāda, ka visi uzņēmumu apvienību lēmumi, kas ierobežo pušu vai vienas no pusēm rīcības brīvību, uzreiz nav uzskatāmi par EKL 101. panta 1. punktā noteikto ierobežojumu. Lai šo tiesību normu varētu piemērot šajā gadījumā, vispirms ir jāņem vērā vispārīgais konteksts, kādā tika pieņemts attiecīgais uzņēmumu apvienības lēmums vai radās tā sekas, un konkrētāk – tā mērķi, kas šajā gadījumā ir sniegt nepieciešamās garantijas attiecīgo pakalpojumu gala patērētājiem. Pēc tam ir jāpārbauda, vai no konkurences ierobežošanas izrietošās sekas ir minēto mērķu sasniegšanai atbilstošas (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Wouters* u.c., 97. punkts).

54 Šādā kontekstā jāpārbauda, vai šādi ar pamatlietā aplūkotajiem noteikumiem ieviestie ierobežojumi ir tikai tādi, kādi ir nepieciešami, lai nodrošinātu leģitīmu mērķu īstenošanu (šajā ziņā skat. 2006. gada 18. jūlija spriedumu lietā C-519/04 P *Meca-Medina* un *Majcen*/Komisija, Krājums, I-6991. lpp., 47. punkts).

55 Ņemot vērā Tiesas rīcībā esošos lietas materiālus, tā nevar izvērtēt, vai kritērija saistībā ar profesijas cieņu esamība var tikt uzskatīta par nepieciešamu tāda leģitīma mērķa īstenošanai, kas ir saistīts ar ģeologu sniegto pakalpojumu gala patērētājiem sniegtajām saistībām, jo minētais kritērijs papildina citus kritērijus atlīdzības noteikšanai, kas ir cieši saistīti ar minēto ģeologu darba kvalitāti, piemēram, darba apmērs un sarežģītība, tehniskās zināšanas un darba daudzums.

56 Iesniedzējtiesai, ņemot vērā vispārējo kontekstu, kādā rodas Ētikas kodeksa sekas, tostarp, ņemot vērā valsts tiesību aktu ietvara kopumu, kā arī šī kodeksa piemērošanas praksi Nacionālajā Ģeologu biedrībā, ir jāizvērtē, vai ir radušās konkurenci ierobežojošas sekas iekšējā tirgū. Minētajai tiesai būtu arī jāpārbauda, vai, ņemot vērā visus tās rīcībā esošos būtiskos apstākļus, minētā kodeksa noteikumi, tostarp, ciktāl tajos ir atsauce uz kritēriju saistībā ar profesijas cieņu, var tikt uzskatīti par tādiem, kas ir nepieciešami minētā ar patērētājiem nodrošinātajam garantijām saistītā mērķa īstenošanai.

57 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz jautājumiem saistībā ar Savienības tiesisko regulējumu konkurences jomā ir jāatbild tādējādi, ka tādi noteikumi, kādi ir paredzēti Ētikas kodeksā, ar kuriem kā kritēriji ģeologu atalgojuma noteikšanai papildus pakalpojumu sniegšanas kvalitātei un apmēram ir noteikta profesijas cieņa, ir uzskatāmi par uzņēmumu apvienības lēmumu LESD 101. panta 1. punkta izpratnē, kā rezultātā var tikt ierobežota konkurence iekšējā tirgū. Iesniedzējtiesai, ņemot vērā vispārējo kontekstu, kādā rodas šī kodeksa sekas, tostarp ņemot vērā valsts tiesību aktu ietvara kopumu, kā arī minētā kodeksa piemērošanas praksi Nacionālajā Ģeologu biedrībā, ir jāizvērtē, vai ir radušās konkurenci ierobežojošas sekas iekšējā tirgū. Minētajai tiesai arī jāpārbauda, vai, ņemot vērā visus tās rīcībā esošos būtiskos apstākļus, šī paša kodeksa noteikumi, tostarp, ciktāl tajos ir atsauce uz kritēriju saistībā ar profesijas cieņu, var tikt uzskatīti par tādiem, kas ir nepieciešami minētā ar garantiju nodrošināšanu ģeologu sniegtajiem pakalpojumiem patērētājiem saistītā mērķa īstenošanai.

Par tiesāšanās izdevumiem

58 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) LESD 267. panta trešā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai iesniedzējtiesa var noteikt un formulēt prejudiciālus jautājumus par Savienības tiesību interpretāciju, kurus tā uzskata par būtiskiem pamatlietas atrisināšanai. Valsts noteikumi, kas varētu apdraudēt šīs pilnvaras, ir jāatstāj bez piemērošanas;

2) noteikumi, kādi ir paredzēti Ētikas kodeksā par ģeologa profesijas īstenošanu Itālijā, kuru *Consiglio nazionale dei geologi* apstiprināja 2006. gada 19. decembrī un pēdējo reizi grozīja 2010. gada 24. martā, ar kuriem kā kritēriji ģeologu atalgojuma noteikšanai papildus pakalpojumu sniegšanas kvalitātei un apmēram ir noteikta profesijas cieņa, ir uzskatāmi par uzņēmumu apvienības lēmumu LESD 101. panta 1. punkta izpratnē, kā rezultātā var tikt ierobežota konkurence iekšējā tirgū. Iesniedzējtiesai, ņemot vērā vispārējo kontekstu, kādā rodas šī kodeksa sekas, tostarp ņemot vērā valsts tiesību aktu ietvara kopumu, kā arī minētā kodeksa piemērošanas praksi Nacionālajā Ģeologu biedrībā, ir jāizvērtē, vai ir radušās konkurenci ierobežojošas sekas iekšējā tirgū. Minētajai tiesai arī jāpārbauda, vai, ņemot vērā visus tās rīcībā esošos būtiskos apstākļus, šī paša kodeksa noteikumi, tostarp, ciktāl tajos ir atsauce uz kritēriju saistībā ar profesijas cieņu, var tikt uzskatīti par tādiem, kas ir nepieciešami minētā ar garantiju nodrošināšanu ģeologu sniegtajiem pakalpojumiem patērētājiem saistītā mērķa īstenošanai.

[Paraksti]